

Sjónarmið um sjónvarp

Dánjal Pauli Danielsen, landsstýrismaður (25.2.):

— Hver tíð hevur sínar tvørleikar og fyrimunir og ásannast má, at tekniska øldin ber mangt inn á fólk, ið tey standa ótrygg yvirfyri, men ringastu ráðini eru tey, at bera seg undan teirri avbjóðing, ið samtiðin býður, og soleiðis er eisini við sjónvarps-spurninginum. Verður rætt farið avstað, ivist eg ikki í, at hetta verður til mikla gleði fyri stóran part av fólki, og ikki er

verri enn so, at teimum sum ikki dáma sendingarnar bert kunnu skriveja fyri.

— Við tað at fleiri ár helst koma at ganga, áðrenn vit fáa eitt útbýgt sjónvarp kundi eg hugsað mær, at fingin varð ein fyribils-skipan ikki bert fyri Havnina, men helst meg inpartin um ikki allar Føroyar.

Henry Andreasen, trúboðari, (1.4.):

— Landsstýrismaður D. P. Danielsen sigur „...eini 600 sjónvarpstól eru í landinum, men í Havn, og er eingin ivi um, at hetta tal verður at vaksa rættuliga skjótt, líkamikið um einum dárar tað ella ikki.“

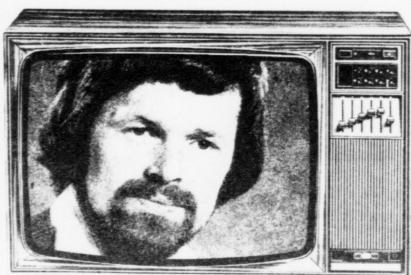
Hetta er ábyrgdarleys tala av einum av landsins toppolitikarum. Hetta ber boð um, at teir, sum valdir eru til at stýra lands-skútu okkara, ikki vilja stýra, men renna skútuna uppá land, og tá ið skaðin er hendur, so bota teir skútuna og siglt verður so við hesi lappaðu skútu. Hann sigur, at sjónvarpstólarnir eru komin, ja, men hví hevur fólk fingið sær tey? Var tað ikki tað

sama, tá ið trolloyvi í sínari tíð varð givið til heimauðrøðarbátar okkara. Fleiri trolbátar vórðu komnir til landið stutt frammanundan, og varð hetta brúkt sum próvforsla fyri, at nú mátti gevast loyvi til troling. Men hvar var stýringin?

— Kunnu vit ikki í dag fáa at vita, hvat hetta kemur at kosta landinum, partur okkara av Nordsat, sjónvarpsstovnur okkara í Havn við tólum og arbeiðsfólki og so sjónvarpstólini um alt landið. Tað er ófatuligt at taka eina prinsippavgerð, uttan at vita, hvat henda avgerð kemur at kosta.

Vit fara nú at enda panelið um sjónvarpið. Í níggju leygardagsbløðum hava vit havt panelgreinir um sjónvarpsmálið. Í hesum tíðarskeiði hevur orðaskifti eisini verið á tingi um spurningin, undir 1. viðgerð av uppskoti landsstýrisins um stovnan av sjónvarpi, har landsstýrið biður um heimild til at seta í verk fyrsta byggistig av eini útbýggingarætlan fyri sjónvarpið.

Vit fara her at gera ein stuttan samandrætt av tí, sum kom fram í sjónvarpspanelinum, og draga fram nøkur av sjónarmiðunum hjá panel-skrivarunum.

Martin Fjallstein, lærari, (4.3.):

— Eingin tørvur er á sjónvarpi! Eingin dráttur í okkum, eingi instinkt, krevja sjónvarp. Vit kunnu saktans vera tað fyrri uttan. Vit eru eins andsfrisk og livandi uttan sjónvarp.

— Okkum er ikki tørvur á sjónvarpi. Sjónvarp er eitt luksus vit loyva okkum eins og flest allar heimsins tjóðir. Í kjalarvorrinum á

luxustilveruni lúra vandar, sum kunnu máa grundarlagið burtur undan tilveruni. Fremmandagering og harradomi vera flúrar, sum vit skulu vara okkum fyrri á leiðini.

Tá ið vit kunnu unna okkum hetta luksus áttu vit eisini at havt høvi at valt, um tað skal vera hetta ella eitt annað, sum okkum tykist, at størri livskvalitetur er í.

Jógván Arge, útvarpsmaður (8.4.):

— Tað er ikki bara at siga, at nú skulu vit hava sjónvarp. 600 havnarfólk hava keypt sær sjónvarpstól. Lat iðrøttar- og bygdafelegini hava sýningarnar til almenna sjónvarpið er klárt.

— Bert at lata standa til í øllum hesum spurningum og so samstundis bróta nærar fyri einum vánaligum og illa umhugsadum

fyríbils privatsjónvarpi er tað ringasta av øllum ringum, sum landsins myndugleikarnir kunna finna uppá. Tað fer ikki at gagna sjónvarpsakini, men fer einans at koma nokrum fáum til góðar í krónum — tað er teimum, sum við snildum og trýsti hava sapt ein vissan sjónvarpstørv uttan fyrilít.

J. Karter Højgaard, form. í Sjónvarpsfelagnum (11.3.):

— Tað má haldast at vera órimligt, at tey, ið ikki hava ráð at keypa videokasettu sjónvarpstól, skulu vera við sviðið soð og einki siggja. Tað kann heldur ikki vera rætt, at fólk, sum fegin vilja siggja sjónvarp, skulu nýðast at fara út í feløg ella klubbar av ymiskum slag. Ístaðin fyri at kunna siggja tað heima hjá sær sjálvum. Kanska kundi tað eisini hjálpt til, at tey ungu sótu eitt sindur meira heima um kvøldarnar enn tey gera. Eisini er at hava í huga, at tey mongu eldri og brekaðu, sum sjáldan koma út um eina gátt. Hjá teimum hevði sjónvarpið verið hent at havt.

— Eg vil fegin siga tað so greitt, at tað ikki er til at misskilja, at sjónvarpsfelagið ikki fer undir at skipa fyri sjónvarpsendingum uttan so, at felagið frá myndugleikunum hevur fingið loyvi til tess. Heldur ikki fer felagið at senda tilfar, sum ikki er fingið til vega á fult út lógligan hátt.

— Eg eri fullvisur í, at felagið er fort fyri at skipa fyri sjónvarpsendingum í litum, sum kunnu siggjast um alla Havnina. Tann tekniski spurningurin er loystur, og krevur bert smár lögur, umleið kr. 25.000 til keyp av sendarum, antennum v.m.

Johann Mortensen, blaðmannanæmingur, (18.3.):

— Tað, sum átti at havt størri týðning í sambandi við sjónvarpsætlanir, er tann moralska síðan av málinum. Tað er ikki nógv mikið, at eitt sjónvarp er tekniskt forsvarligt. Eitt sjónvarp skal eisini vera moralskt, pedagogiskt og mentunarliga forsvarligt.

— Er talan um bara at senda útlendskt tilfar, er eingin grund at fara undir royndarsendingar ella fyrilítssendingar. Øll vita vit, at tað ber til at senda.

— Tað er nógv, sum talar imóti einum sjónvarpi — at tað hevur keðiligar avleiðingar fyri familjuserveruna, at tú gerst trælur av tí, at tað hevur kriminella medferð við sær o.s.fr.

Men spurningurin er, um hesar atfinningarnar viga lika nógv sum fyrimunir — tað gagnliga, sum eitt sjónvarp vil hava við sær.

Hesin spurningurin kann ikki svarast, fyrr enn ein nágreinilig ætlan og endamálssetningur fyriliggur.

Eitt biligt sjónvarp vil altíð verða meira vandanikið enn eitt sjónvarp, sum hevur ráð til eitt gjølligt og langt fyreikingararbeiði. Treytin fyri einum góðum sjónvarpi eru góðar umstøður og nógv mikið av fólki, so dugur ein lítill, um teir peningajáttandi myndugleikarnir eru eins kargir, sum teir tykjast at hava verið móti útvarpinum.

Lýsið í

sosialinum